

בש"פ 2895/23 - עאמר אלהוזייל נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 2895/23

לפני:

כבוד השופט ח' כבוב

המבקש:

עאמר אלהוזייל

נ ג ד

המשיבה:

מדינת ישראל

בקשה למתן רשות לערור לפי סעיף 53(א) לחוק
סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים),
התשנ"ו-1996, על החלטתו של בית המשפט המחוזי
בבאר שבע (כבוד השופט א' חזק) בעמ"ת
70270-03-23 מיום 03.04.2023.

בשם המבקש:

עו"ד ציקי פלדמן

החלטה

1. לפניי בקשה למתן רשות לערור לפי סעיף 53(א) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996, על החלטתו של בית המשפט המחוזי בבאר שבע (כבוד השופט א' חזק) בעמ"ת 70270-03-23 מיום 03.04.2023. בגדרה, נדחה ערר שהגיש המבקש על החלטתו של בית משפט השלום בבאר שבע (כבוד השופט הבכיר א' אופיר) מיום 23.03.2023 במ"ת 6021-03-23, בה הורה על מעצר המבקש עד תום ההליכים המשפטיים בעניינו.
2. בהתאם למתואר בכתב האישום שהוגש נגדו, ביום 12.03.2023, נהג המבקש ברכב פרטי בהיותו בזמן פסילה וביועין. זאת, לאחר שביום 09.08.2020, נגזר על המבקש עונש מאסר בפועל של שנתיים, לצד ארבע שנות פסילת רישיון נהיגה מיום שחרורו ממאסר בת"ד 6662-12-19; להלן: ההליך הקודם). בנוסף, המבקש מסר פרטים

כוזבים לשוטט אשר ביקש ממנו להזדהות, ובאותה עת הוא נהג לאחר שרישיון הנהיגה שלו פקע ללא ביטוח.

3. בד בבד עם הגשת כתב האישום, הגישה המשיבה בקשה לעצור את המבקש עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו.

4. בהחלטתו המפורטת והמנומקת של בית משפט השלום מיום 23.03.2023, צוין כי במסגרת ההליך הקודם הורשע המבקש בפרשה בה הוא גרם לשלוש תאונות דרכים, ברצף, כאשר בכל אחת מן התאונות הוא הפקיר את נפגע העבירה ועזב את המקום ללא הושטת עזרה או הזעקת אנשי רפואה למקום. עוד צוין כי בגין הרשעתו בהליך הקודם, הושת על המבקש עונש מאסר מותנה שהינו בר הפעלה בהליך דנא. זאת ועוד, צוין כי לאחר ההרשעה בהליך הקודם, הורשע המבקש פעם נוספת, ביום 02.01.2022, בעבירה של נהיגה בשכרות שהתבצעה טרם ההרשעה בהליך הקודם, ונדון בגין כך לפסילת רישיון הנהיגה שלו למשך שנתיים, לצד מאסר מותנה נוסף בן 7 חודשים - שגם הוא בר הפעלה בהליך דנא (במסגרת תת"ע 12686-02-19).

5. בית משפט השלום עמד בהחלטתו על הכלל לפיו אין להורות על מעצר עד תום ההליכים בגין עבירות תעבורה אלא במקרים חריגים; וקבע כי בנסיבות העניין - שליחת המבקש לקבלת תסקיר מעצר מיותרת שכן אין היא יכולה להוביל לחידוש האמון בו. זאת, מכיוון שמדובר ב"עבריו רציוניס שאין לו כל מורא מפני החוק, ולא עונשי מאסר בפועל ולא מאסרים מותנים לתקופות ארוכות התלויים כנגדו מיצרים כלפיו הרתעה שתמנע את התנהגותו".

6. עררו של המבקש על החלטה זו - נדחה. בית המשפט המחוזי שב והדגיש את עברו הפלילי והתעבורתי המכביד של המבקש, תוך שעמד על העובדה שעונשי מאסר בפועל, מאסרים מותנים ופסילת רישיון הנהיגה שנגזרו עליו, לא הביאו לשינוי בהתנהגותו. זאת, לצד סמיכות העבירות מושא כתב האישום דנא להרשעותיו הקודמות של המבקש - כל אלה מחזקים את המסוכנות הנשקפת ממנו ואינם מאפשרים "ליתן בו אמון בסיסי שיציית להחלטות בית משפט".

7. המבקש לא השלים עם החלטה זו, ומכאן הבקשה שלפניי.

המבקש טוען כי בית משפט קמא שגה בכך שלא הפנה אותו לקבלת תסקיר מעצר. נטען, כי עברו הפלילי והתעבורתי של המבקש התיישן ברובו; וכי מסוכנותו מצומצמת לכדי נהיגה בלבד, כך שניתן יהיה לאיין את מסוכנותו בדרך של חלופת מעצר באיזוק אלקטרוני.

8. לאחר עיון בבקשה על נספחיה, הגעתי לכלל מסקנה כי דינה להידחות.

הלכה היא, כי רשות לערור לבית משפט זה על החלטות שנבחנו בערר על-ידי בית המשפט המחוזי, ב"גלגול שלישי", תינתנה במשורה, ורק במקרים חריגים בהם מתעוררת שאלה משפטית עקרונית או ציבורית, או כאשר מתעורר חשש לאי-צדק חמור או עיוות דין (בש"פ 7418/22 דרדיק נ' מדינת ישראל, פסקה 8 (20.11.2022)). הבקשה שלפניי אינה נמנית בגדר אותם מקרים חריגים, ודי בכך כדי לדחותה.

9. בענייננו, מדובר במקרה חריג בנסיבותיו, בו המבקש נהג בזמן שרישיונו נפסל, בסמיכות לשחרורו מריצוי עונש מאסר מאחורי סורג ובריח, עונש אשר נגזר על המבקש בגין אירוע בו הוא נהג בשכרות, ובתוך כך גרם לשלוש תאונות דרכים נפרדות, בזירות שונות, בנסיעה אחת רצופה - תוך שהוא בורח מכל אחת מזירות התאונה ומשאיר אחרי "שובל" של פצועים מבלי להושיט להם יד. לאור כל אלה, לא ניתן לקבל את הטענה לפיה החלטותיהן של הערכאות קמא גרמו למבקש לעיוות דין או לאי-צדק חמור.

10. עוד יוער, כי טענת המבקש שלפיה בית משפט קמא התייחס לעבר פלילי שהתיישן - אינה עולה בקנה אחד עם המצוין בהחלטה מושא הבקשה, הממוקדת בהרשעות המבקש מהתקופה האחרונה. לא למותר לציין, כי עניינו של

המבקש אינו מעורר שאלה עקרונית, המצדיקה דיון ב'גלגול שלישי' (ראו גם: בש"פ 3730/21 ויזמן נ' מדינת ישראל, פסקה 10 (31.05.2021)).

11. הבקשה נדחית אפוא.

ניתנה היום, י"ב באייר התשפ"ג (3.5.2023).

ש ו פ ט
